

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 214/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., K., zastúpenej advokátom JUDr. M. T., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v bližšie nešpecifikovanom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. apríla 2011 doručená sťažnosť L. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v bližšie nešpecifikovanom konaní.

2. Sťažovateľka svoju sťažnosť odôvodnila takto: „Návrhom na začatie konania zo dňa z 5. 11. 2009, ktorý sťažovateľka podala na súd ešte v novembri 2009 sa domáhala zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ležiacej v B.

Súd napriek žiadosti sťažovateľky zo dňa 6. 4. 2010 o informáciu o stave konania a napriek sťažnosti na prieťahy v konaní zo dňa 6. 9. 2010, vo veci nekonal a sťažovateľke na žiadosť a ani na sťažnosť nedal žiadnu odpoveď. Preto sťažovateľka nevie ani pod akým číslom konania sa eviduje jej návrh na začatie konania pred súdom.

Vzhľadom na uplynutie pol druhu roka od začatia konania, sťažovateľka nemá inú možnosť ako sa domôcť práva na prerokovanie jej veci v primeranej lehote, preto na základe uvedeného skutkového stavu sťažovateľka má za to, že pol druhu ročnou nečinnosťou súdu... nevykonal žiaden úkon v jej veci.“

3. Sťažovateľka zastáva názor, že v konaní okresného súdu dochádza k prieťahom (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru), a v nadväznosti na uvedené žiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. ... /sťažovateľka doplní po doručení vyjadrenia súdu/porušil základné právo L. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 DOHOVORU o ochrane ľudských práv a základných slobôd .

Okresnému súdu Banská Bystrica prikazuje konať vo veci vedenej pod sp. zn... bez zbytočných prieťahov a čo najrýchlejšie.

L. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.500.- Eur, ktoré je povinný Okresný súd Košice I vyplatiť v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Banská Bystrica je povinný vyplatiť L. K. 260,82 Eur, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet advokáta JUDr. M. T. K. “

4. Keďže sťažnosť nespĺňala zákonom predpokladané náležitosti, ústavný súd listom z 3. mája 2011 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby v lehote 10 dní pod následkom odmietnutia podania predložil najmä doklad o doručení žalobného návrhu okresnému súdu

a uviedol, pod akou spisovou značkou je žalobný návrh zaevidovaný okresným súdom, ako aj doklad, kedy zaslal/doručil sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu a jeho odpoveď na sťažnosť.

5. Právny zástupca sťažovateľky na výzvu ústavného súdu reagoval podaním zo 14. mája 2011, v ktorom uviedol: „... sťažovateľka podala svoj návrh na začatie konania z 5. 11. 2009, poštou na adresu Okresného súdu v Banskej Bystrici, Skuteckého 28, 975 59 Banská Bystrica, uvedenú na návrhu, ako obyčajnú zásielku, ktorú jej pošta nevrátila ako nedoručenú, preto ju sťažovateľka považovala za doručení adresátovi, čomu nasvedčujú aj dokumenty - jej žiadosť zo 6. 4. 2010 a sťažnosť z 10. 9. 2010 na ktoré predseda súdu vôbec nereagoval, čo bolo dôvodom podania predmetnej ústavnej sťažnosti.

Je pravdou, že predseda súdu oznámil sťažovateľke na jej opakovanú sťažnosť listom z 3. 5. 2011 č. Spr. 3017/ 2013, že ani jedno z uvedených podaní – návrh, žiadosť a sťažnosť nebolo súdu doručené, čo ale podľa sťažovateľky nie je možné, ak všetky ostatné podania doručované na tú istú adresu obyčajnou zásielkou boli súdu doručené.“

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Pretože sťažnosť nespĺňala zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľku prostredníctvom právneho zástupcu na ich doplnenie. Právny zástupca sťažovateľky na výzvu ústavného súdu zareagoval, ale ani po jeho doplnení sťažnosť neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti; sťažovateľka nepredložila doklad o doručení žalobného návrhu okresnému súdu ani spisovú značku, pod ktorou je žalobný návrh zaevidovaný okresným súdom, ani doklad, kedy zaslala/doručila sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu.

9. Ústavnému súdu teda sťažovateľka nepreukázala tvrdené skutočnosti o doručení žalobného návrhu okresnému súdu ani nepredložila doklad o doručení sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu. Napokon tvrdené skutočnosti ani okresný súd nepotvrdil (pozri bod 5), čo vyplýva z priloženej odpovede, ktorú dostala sťažovateľka od predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 3017/2011 z 3. mája 2011, ktorý uviedol: *„Opätovne Vám oznamujem, že ani jedno z Vašich podaní, fotokópie ktoré ste predložila Okresný súd Banská Bystrica neeviduje... opätovne žiadam preukázať, že tieto podania boli súdu doručené a to predložením podacieho listka, resp. iného dokladu preukazujúcu túto skutočnosť.“*

10. Sťažovateľka (kvalifikovane zastúpená advokátom) teda ústavnému súdu nepredložila kvalifikovanú sťažnosť, keďže neoznačila číslo konania, pod ktorým sa jej vec prejednáva na okresnom súde, pričom predseda okresného súdu poprel doručenie označeného návrhu na okresný súd. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že sťažovateľke nič nebráni podať návrh na začatie konania *„na zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ležiacej v B.“ (pozri bod 2), a to spôsobom, ktorý bude verifikovateľný.*

12. Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľky obsiahnutými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011